

Den rettferdige lærerstreiken fortsetter og trappes opp

Fra 31. august er mer enn 3000 lærere tatt ut i streik. Ledelsen i fagforeninga Utdanningsforbundet sier dette er en streik for framtida i skolen, men om streiken skal seire betinger det innsats fra kampvillige lærere.

Elevorganisasjonen støtter streiken, fordi de ønsker mer kvalifiserte lærere, og de streikende fagforbundene er Utdanningsforbundet, Skolenes landsforbund (SL) og Norsk Lektorlag. Fagforeningslederne sier lærere med fire års høyere utdanning og yrkesfaglærere er «glemt» i tidligere lønnsoppgjør, og dermed henger etter i lønnsutviklingen. Dette er noe av bakgrunnen for streiken.

Streiken er resultat av at medlemmene har stemt nei til forslaget fra arbeidsgiverorganisasjonen KS. Derimot er Oslo et eget område, og der er det ikke streik da man der ble enig om et generelt lønnstillegg på 3,71 prosent. Fri Fagbevegelse skriver: «Leder i Utdanningsforbundet, Steffen Handal, har ved flere anledninger uttalt at hvis KS hadde gitt det samme som Oslo kommune, hadde Utdanningsforbundet godtatt oppgjøret i KS-området.»

Utdanningsforbundet mener lærerne i skolen har vært lønnstapere seks år på rad, og at lønnsveksten deres har vært lavere enn for andre ansatte i kommuner og fylker. De peker på at dette skjer samtidig som det er «kritisk lærermangel» og at nesten hver femte lærer i skolen mangler lærerutdanning. De peker også på at mange yrkesfaglærere er omskolert fra forskjellige fag, med utgangspunkt i at de har fagbrev der, og at de ofte går mye ned i lønn når de blir lærere.

TFM legger til at lærere gjennom de siste tiårene har fått stadig utvida arbeidsoppgaver. Det stilles langt strengere

krav til rapportering og dokumentasjon, at undervisninga skjer i tråd med stadig mer omfattende læreplaner, og det forventes at lærere tar mer og mer ansvar for elevenes helse og velvære. Mange lærere ser ut til å oppleve seg ikke bare som undervisere, men også som sosialarbeidere og en del av den utvida velferdsstaten. Dette er helt i tråd med den generelle tendensen til byråkratisering av staten, kutt i velferdsordningene, økt barnefattigdom og flere sosiale problemer i arbeiderbydelene, samt den påviselige økningen i psykiske lidelser blant barn og ungdom. Alt dette skjer innenfor en allmenn krise i imperialismen, krise i alle sfærer av samfunnet, og i en situasjon hvor inflasjon og rentehevinger spiser opp all lønnsøkning og fører til nedgang i folks kjøpekraft. Dette er konteksten hvor lærerstreiken finner sted. Det er et solid objektivt og subjektivt grunnlag for streiken, en rettferdig streik for svært moderate krav.

Samtidig ser vi at alle de små og store streikene hittil i år, er blitt avsluttet etter svært kort tid. Noen er stanset av staten med tvungen lønnsnemnd. Andre er etter kort tid blitt likvidert av kompromissvillige fagforeningspamper. Den sosialdemokratiske regjeringen har dermed igjen arbeidet i tospann med de sosialdemokratiske fagforeningslederne, og således bidratt til årets dramatiske fall i arbeiderklassen og øvrige masser sin kjøpekraft. Det beviser igjen at en fagbevegelse dominert av sosialdemokrater, aldri vil være en kjempende fagbevegelse for proletariatet. Lærerstreiken er rettferdig og nødvendig, men også lærernes fagforeningsledere har signalisert kompromissvilje, og også overfor denne streiken kan regjeringa slå til med tvungen lønnsnemnd. Derfor må lærere som ikke finner seg i reallønnsnedgang og de facto kutt i utdanningsvesenet, kjempe iherdig mot råtne kompromisser og for en seierrik streik.

Referanser

[Lærerstreiken](#) (Utdanningsforbundet)

[Dette handler lærerstreiken om | FriFagbevegelse](#)